

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 731/2015
21.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.С., због кривичног дела уништење и оштећење туђе стари из члана 212. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.С., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 188/14 од 23.02.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 98/15 од 11.06.2015. године, у седници већа одржаној 21.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.С., адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 188/14 од 23.02.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 98/15 од 11.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 188/14 од 23.02.2015. године окривљени Т.С. је оглашен кривим да је извршио кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а истовремено је одређено да уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Приватни тужилац Р.Р. је ради остваривања свог имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и да на име паушала суду плати износ од 2.000,00 динара, приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка износ од 179.500,00 динара, а суду на име трошкова исплаћених из буџетских средстава 2.534,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а одлучено је да ће суд о осталим трошковима поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 98/15 од 11.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Т.С., адвоката М.П., а пресуда Основног суда у Јагодини К 188/14 од 23.02.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Т.С., адвокат М.П. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа одржаној без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају бетонска темељна трака није била саставни део објекта или неке ствари, већ је иста требало да представља део неког евентуално будућег објекта, па током поступка није утврђено да иста представља туђу ствар и да се ради о знатном оштећењу у кривичноправном смислу. По оцени браниоца наведена бетонска трака је требало да се уклони радњом оштећеног – приватног тужиоца или радњом надлежног органа за уклањање бесправно подигнутих објеката. Поред тога, бранилац истиче да окривљени радњу извршења која му је стављена на терет није извршио директно својим умишљајем, јер он није био власник дела зграде на који се наслањао предметни бетонски зид, већ његова ћерка, па окривљени није имао умишљај да руши бетонски зид у своје име, па му се зато не може ставити на терет извршење овог кривичног дела. Бранилац истиче и то да су судови у овом поступку имали и изјаву сведока који је у поновном поступку недвосмислено изјавио да је раније говорио неистину и да он у ствари није видео окривљеног да је вршио рушење и разбијање „ниског зидића“.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава чињеничне закључке изнете у побијаним пресудама, а везано за то да ли је критичном приликом дошло до оштећења ствари приватног тужиоца, те чињеничне закључке суда везане за то да ли је окривљени критичном приликом поступао са директним умишљајем или не, као и оцену исказа сведока у овом поступку, односно бранилац окривљеног у суштини оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**